ARREST VAN HET HOF
18 februari 1986 *

In zaak 35/84,

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door E. Traversa en Th. van Rijn, leden van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij M. Beschel, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

verzoekster,

tegen

Italiaanse Republiek, vertegenwoordigd door L. Ferrari Bravo, hoofd van de Dienst diplomatieke geschillen, als gemachtigde, bijgestaan door O. Fiumara, avvocato dello Stato, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Italiaanse ambassade,

verweerster,

betreffende een verzoek om vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door beperkingen op te leggen aan de invoer van wrongel afkomstig uit de Bondsrepubliek Duitsland, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 30 EEG-Verdrag en artikel 22, lid 1, van verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten (PB 1968, L 148, blz. 13),

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: Mackenzie Stuart, president, K. Bahlmann en R. Joliet, kamerpresidenten, G. Bosco, T. Koopmans, O. Due, T. F. O'Higgins, rechters,

advocaat-generaal: C. O. Lenz
griffier: P. Heim

gehoord de conclusie van de advocaat-generaal ter terechtzitting van 8 mei 1985,

het navolgende

* Procestaal: Italiaans.

ARREST

(omissis)

In rechte

1 Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 9 februari 1984, heeft de Commissie van de Europese Gemeenschappen krachtens artikel 169 EEG-Verdrag het Hof verzocht vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door beperkingen op te leggen aan de invoer van wrongel afkomstig uit een andere Lid-Staat, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 30 EEG-Verdrag en artikel 22, lid 1, van verordening nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten (PB 1968, L 148, blz. 13).

2 In 1982 ontving de Commissie klachten van twee zuivelbedrijven in de Bondsrepubliek Duitsland, waaruit bleek:

1) dat uit Duitsland afkomstige wrongel periodiek, inzonderheid in de zomer van 1982, bij invoer in Italië systematisch aan sanitair toezicht werd onderworpen;

2) dat de vrachtwagens waarmee deze werd vervoerd, in afwachting van de resultaten van het laboratoriumonderzoek verschillende dagen (in de betrokken gevallen respectievelijk drie en zeven dagen) aan de grens werden opgehouden;

3) dat na de analyse de beslissingen over de toelating van deze produkten minstens een week op zich lieten wachten;

4) dat de mondelinge weigeringen om de wrongel in Italië toe te laten niet of, in het beste geval, eerst na verschillende maanden schriftelijk werden bevestigd.

3 Bij telexbericht van 21 juni 1982 stelde de Commissie de Permanente Vertegenwoordiging van Italië in kennis van de haar ter ore gekomen feiten. Zij wees erop dat een en ander volgens haar in strijd was met artikel 30 EEG-Verdrag en arti-

kel 22 van verordening nr. 804/68 van de Raad en nodigde de Italiaanse regering uit, haar opmerkingen in te dienen.

4 Bij brief van 5 juli 1982 antwoordde de Permanente Vertegenwoordiging van Italië op dit telexbericht, dat de bacteriologische controle van monsters van gekoelde wrongel van oorsprong en herkomst uit Duitsland gerechtvaardigd was uit hoofde van de bescherming van de menselijke gezondheid, gezien de slechte resultaten van de analyses van partijen wrongel afkomstig van verschillende Duitse zuivelbedrijven. Deze analyses zouden met name een hoog gehalte aan „Escherichia coli" aan het licht hebben gebracht, wat duidelijk wijst op een, volgens de normen van de door de Wereldgezondheidsorganisatie opgestelde „Codex Alimentarius", volstrekt ontoelaatbare besmetting van fecale oorsprong. Ten einde de hygiënische kwaliteit van de naar Italië uitgevoerde wrongel te verbeteren, zou de Duitse autoriteiten zijn verzocht om de nodige maatregelen te treffen om de wrongel uit thermisch behandelde melk te doen vervaardigen. Zolang de hygiënisch-sanitaire produktievoorwaarden van uit Duitsland ingevoerde wrongel niet aanzienlijk zouden zijn verbeterd, zou Italië doorgaan met de controles of met het treffen van dezelfde maatregelen als voorheen. De vertragingen in het vervoer van de wrongel waren volgens de Italiaanse autoriteiten onvermijdelijk. Zij zouden aanzienlijk kunnen worden verminderd, indien de betrokken bedrijven zich ertoe verbonden alle voorschriften van het Italiaanse ministerie van Volksgezondheid te eerbiedigen. In dat geval konden de partijen wrongel waarvan monsters waren genomen, in afwachting van de resultaten van het laboratoriumonderzoek, dat normaliter minstens vier werkdagen in beslag neemt, onder sanitair toezicht naar hun plaats van bestemming worden gebracht.

5 Blijkbaar niet overtuigd door de argumenten van de Italiaanse autoriteiten, deelde de Commissie de Italiaanse regering bij brief van 7 maart 1983 mee, dat de beperkingen waaraan Italië de invoer van wrongel onderwierp, in strijd waren met artikel 30 EEG-Verdrag en artikel 22, lid 1, van verordening nr. 804/68 van de Raad en bovendien niet gerechtvaardigd waren uit hoofde van artikel 36 EEG-Verdrag. Bijgevolg nodigde zij de Italiaanse regering uit om binnen een termijn van twee maanden haar opmerkingen in te dienen.

6 Daar op deze brief niet werd geantwoord, zond de Commissie de Italiaanse regering bij brief van 26 oktober 1983 een met redenen omkleed advies, waarin zij vaststelde dat de Italiaanse Republiek, door beperkingen op te leggen aan de invoer van wrongel uit Duitsland, de krachtens artikel 30 EEG-Verdrag en artikel 22, lid 1, van verordening nr. 804/68 van de Raad op haar rustende verplich-

tingen niet was nagekomen. De Commissie nodigde Italië uit om binnen één maand na kennisgeving van het advies de voor het volgen daarvan noodzakelijke maatregelen te treffen.

7 Toen dit met redenen omkleed advies onbeantwoord bleef, heeft de Commissie krachtens artikel 169, tweede alinea, EEG-Verdrag het onderhavige beroep ingesteld.

8 Tot staving van haar beroep heeft de Commissie vier bezwaren geformuleerd, die respectievelijk betrekking hebben op:

a) de systematische controle van ingevoerde wrongel;

b) het gedurende verschillende dagen aan de grens ophouden van de vrachtwagens waarmee de wrongel wordt vervoerd;

c) de termijn van één week of meer vooraleer over de toelating van de wrongel wordt beslist;

d) het niet — of met vertraging — schriftelijk bevestigen van de weigering om de wrongel in Italië toe te laten.

9 Het voornaamste bezwaar van de Commissie betrof de systematische sanitaire controles van de Italiaanse autoriteiten op partijen wrongel afkomstig uit de Bondsrepubliek Duitsland. Nadat de Italiaanse regering op dit punt in de loop van de schriftelijke procedure bewijzen had aangevoerd, heeft de Commissie dit bezwaar in repliek laten vallen. De Italiaanse regering heeft in feite aangetoond dat van de 10 000 partijen kaas (wrongel daaronder begrepen) die in 1982 werden ingevoerd, er slechts 84 werden gecontroleerd. Bovendien blijkt uit het antwoord van de Italiaanse regering van 11 januari 1985, dat 19 controles betrekking hadden op wrongel en dat 11 van de gecontroleerde partijen niet aan de sanitaire eisen voldeden.

10 Het beroep van de Commissie berust derhalve nog slechts op drie bezwaren van bijkomstig belang. Opgemerkt zij, dat die bezwaren aanvankelijk samenhingen met de beweringen omtrent het systematisch karakter van de controles en dat zij, nu die beweringen zijn ingetrokken, heel wat van hun belang hebben verloren.

11 Daar komt bij, dat de Commissie voor het Hof niet aannemelijk heeft kunnen maken dat haar beweringen betrekking hadden op voorvallen die deel uitmaakten van een algemene tendens of het resultaat waren van een algemene praktijk. Integendeel, de Commissie heeft de Italiaanse regering niet kunnen tegenspreken toen deze voor het Hof verklaarde, dat het bij die voorvallen ging om individuele gevallen waarin nauwkeurige redenen voor grondige controles voorhanden waren, te weten de vaststelling dat de wrongel een hoog gehalte aan „Escherichia coli" bevatte, hetgeen wijst op een volstrekt ontoelaatbare besmetting van fecale oorsprong.

12 Meer in het bijzonder wat de gestelde vertragingen betreft, heeft de Commissie geen tegenbewijs kunnen aanvoeren voor de verklaring van de Italiaanse regering, dat de bacteriologische controle op monsters van wrongel uit Duitsland gerechtvaardigd was uit hoofde van de bescherming van de menselijke gezondheid, daar uit een groot deel van de resultaten van die analyses bleek dat de hygiënische kwaliteit van de wrongel onaanvaardbaar was. De Commissie is er evenmin in geslaagd de bewering van de Italiaanse regering te weerleggen, dat de vertragingen in het vervoer van de wrongel aanzienlijk konden worden verminderd, indien de betrokken bedrijven zich ertoe verbonden om alle voorschriften van het Italiaanse ministerie van Volksgezondheid te eerbiedigen, in welk geval de partijen wrongel waarvan monsters waren genomen, in afwachting van de resultaten van het laboratoriumonderzoek, onder sanitair toezicht naar hun plaats van bestemming konden worden gebracht.

13 Onder deze omstandigheden heeft de Commissie niet aannemelijk gemaakt, dat artikel 30 EEG-Verdrag is geschonden.

14 Nu geen van de door de Commissie aangevoerde bezwaren is aanvaard, dient het door de Commissie tegen de Italiaanse Republiek ingestelde beroep wegens nietnakoming te worden verworpen.

Kosten

15 Ingevolge artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen. Daar de Commissie in het ongelijk is gesteld, moet zij in de kosten worden verwezen.

HET HOF VAN JUSTITIE,

rechtdoende:

1) Verwerpt het beroep.

2) Verwijst de Commissie in de kosten.

Mackenzie Stuart Bahlmann Joliet

Bosco Koopmans Due O'Higgins

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 18 februari 1986.

De griffier

P. Heim

De president

A. J. Mackenzie Stuart